

Françoise Chombar schuift op als CEO van Melexis (net als Roland Duchâtelet)

Date : 3 februari 2021

Deze zomer zet de 58-jarige [Françoise Chombar](#) een stap terug. Ze levert haar plaats van CEO van het succesvolle micro-elektronica bedrijf Melexis in voor dat van voorzitter van de raad van bestuur. Op die plaats vervangt ze de 74-jarige [Roland Duchâtelet](#). De carrière van Chombar en haar echtgenoot Rudi De Winter loopt grotendeels gelijk met die van Duchâtelet en leverde haar ook een plaats op in de top van onze ranglijst. Maar voor Chombar is die laatste ook haar mentor. Dat was nuttig in een wereld van ingenieurs, toch voor een stuk een mannenwereld. En Chombar is van opleiding vertaler tolk, dus geen ingenieur. “Ik vind dat eerder een voordeel, omdat ik de dingen vanuit een ander perspectief kan bekijken, zo zei ze daarover. Ik heb wel moeten knokken voor mijn plaats, maar ik ben nooit bang geweest om de domme vragen te stellen. Soms zie je ook dat ingenieurs altijd maar in hetzelfde potje zitten te roeren, en dan is het fijn dat iemand even out of the box denkt.” Naast haar ambitie voor [vrouwenrechten](#) erfde ze van Duchâtelet de overtuiging voor het principe van een [basisinkomen](#).

Chombar maakte van [het bedrijf Melexis](#) een wereldspeler inzake sensoren voor de automobielenindustrie. In elke nieuwe wagen zitten tegenwoordig gemiddeld tien chips van Melexis. Toch kon ze als CEO altijd voldoende gedrevenheid overhouden buiten het puur industriële. In het kielzog van Duchâtelet en zijn [politieke partij Vivant](#) ontpopte ook Chombar zich tot een verdediger van het principe van een basisloon voor elke burger. “Dat is wél betaalbaar, zei ze daarover in Het Belang van Limburg. Zeker de Westerse maatschappij is rijk genoeg om iedereen een basisinkomen te geven. Het punt is dat de mindset moet veranderen. We kijken vandaag te veel naar onze wereld met de ogen van de twintigste eeuw. Maar we zitten in de éénnentwintigste eeuw, en je kan de problemen van deze eeuw niet oplossen met recepten van de vorige. Het sociaal zekerheidsstelsel, zoals dat nu bestaat, past niet meer in de wereld van vandaag en zeker niet in die van morgen. We hebben juist een sterk, nieuw, sociaal zekerheidsstelsel nodig.”

Ook over haar plaats in deze ranglijst gaf ze haar mening. “Geld is nooit een drijfveer geweest, en dat zal het ook nooit worden. De wens om bij te dragen aan de maatschappij, om er toch iets goeds voor te doen, overheerst.” En op de vraag

of ze gierig is, zoals soms wordt gezegd: “Ik denk inderdaad altijd goed na als ik investeringen doe. Het moet steeds tot iets dienen, vind ik. Dus verspillen is nooit aan mij besteed geweest. Ik kom dan ook uit een zeer bescheiden gezin waar we elke frank moesten omdraaien. En dat blijft erin zitten, maar dat vind ik eigenlijk best.”